

2e Zondag in de Veertigdagentijd A

Eerste lezing Genesis 12,1-4a

In die dagen zei de Heer tot Abram: "Trek weg uit uw land, uw stam en uw familie, naar het land dat Ik u zal aanwijzen. Ik zal een groot volk van u maken. Ik zal u zegenen en uw naam groot maken, zodat hij een zegen zal zijn. Ik zal zegenen die u zegenen, maar die u vervloeken zal Ik vervloeken. Door u zal zegen komen over alle geslachten op aarde." Toen trok Abram weg, zoals de Heer hem had opgedragen.

Tweede lezing II Timóteüs 1,8b-10

Dierbare, draag uw deel in het lijden voor het evangelie, door de kracht van God, die ons gered heeft en geroepen met een heilige roeping, niet op grond van onze verdiensten, maar volgens het vrije besluit van zijn genade, van alle eeuwigheid ons verleend in Christus Jezus. Nu is zijn genade openbaar geworden door de verschijning van onze Heiland, Christus Jezus, die de dood heeft vernietigd en onvergankelijk leven deed aanlichten door het evangelie.

Evangelie Matteüs 17,1-9

In die tijd nam Jezus Petrus, Jakobus en diens broer Johannes met zich mee en bracht hen boven op een hoge berg, waar zij alleen waren. Hij werd voor hun ogen van gedaante veranderd: zijn gelaat begon te stralen als de zon en zijn kleed werd glanzend als het licht. Opeens verschenen hun Mozes en Elia, die zich met Hem onderhielden. Petrus nam het woord en zei tot Jezus: "Heer, het is goed dat wij hier zijn. Als Gij wilt zal ik hier drie tenten opslaan, een voor U, een voor Mozes en een voor Elia." Nog had hij niet uitgesproken of een lichtende wolk overschaduwde hen en uit de wolk klonk een stem: "Dit is mijn Zoon, de Welbeminde, in wie Ik mijn welbehagen heb gesteld; luistert naar Hem." Op het horen daarvan wierpen de leerlingen zich ter aarde neer, aangegrepen door een hevige vrees. Maar Jezus kwam naar hen toe, raakte hen aan en zei: "Staat op, en weest niet bang." Toen zij hun ogen opsloegen zagen zij niemand meer dan alleen Jezus. Onder het afdalen van de berg gelastte Jezus hun: "Spreekt met niemand over wat ge hebt aanschouwd voordat de Mensenzoon uit de doden is opgestaan."

Van eucharistie naar leven

Wij verlangen naar het heil. Maar dat dit alleen langs lijden kan bereikt worden ergert ons voortdurend. Op deze ergernis is er maar één antwoord: Jezus heeft lijden en dood op zich genomen voor ons en voor ons heil. Eens zullen wij Hem zien in heerlijkheid. Hier op aarde is het de tijd van geloof. Nu moeten wij naar Hem luisteren. De gedaanteverandering toont in een ogenblik het eindpunt van die verbijsterende weg. Hij leidt naar het beloofde land waarin wij binnengeleid worden door de verheerlijkte Christus. Maar eerst moeten wij ons tenvolle inzetten en met Hem lijden en de kruisdood trotseren.